ZPRAVODAJ SPSŠ STROJNICKÉ A SOŠ PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ

Ročník XXVII., školní rok 2022/2023 Číslo 4, prosinec 2022

Projekt Mladí tvůrci

Anna Soukupová, Iveta Tomášková, Martin Škoula

V rámci projektu Mladí tvůrci ve dnech 15. a 19. prosince 2022 třídy 3MS a 3STA navštívily firmu COMTES FHT v Dobřanech (www.comtesfht.cz). Kromě prohlídky žáci pracovali ve skupinách představujících fiktivní firmy. Projekt byl organizován společností NVIAS (www.nvias.org).

Firma COMTES FHT se zaměřuje na výzkum a zkoušky materiálů, spolupracuje s dalšími firmami, pro které provádí výzkumnou a zkušební činnost jejich produktů. Studenti si nejdříve v doprovodu svých vyučujících Ing. Soukupové, Ing. Škouly, Ing. Steiningera, Mgr. Tomáškové a průvodce prohlédli část firmy. Velmi zajímavé byly prostory 3D tisku kovů, mechanická zkušebna a metalografická laboratoř. Ve druhé části projektu se třídy rozdělily na menší skupiny, kde každá představovala fiktivní firmu s předmětem podnikání dle svého vlastního výběru. Každý jednotlivec si zvolil konkrétní pozici a společně každá skupina začala plnit stanovené úkoly od založení fiktivní firmy po vývoj, výrobu, obchod, servis a marketing. Po deseti kolech nastala prezentace jednotlivých firem a jejich výrobků. Na konci programu zástupce firmy COMTES FHT vyhodnotil práci jednotlivých týmů, vyzdvihl jejich přednosti a doporučil, co by bylo ještě třeba zlepšit, což bylo velmi přínosné pro studenty, rozvoj týmové práce i konzultace jednotlivých kroků. Studenti projekt hodnotili jako cennou zkušenost pro jejich budoucí uplatnění na trhu práce.

Žáci tříd 3MS, 3STA i jejich vyučující děkují firmě COMTES FHT i společnosti NVIAS za zajímavý a příjemně strávený den.

Autoři:

- *Mgr. I. Tomášková*
- *Ing. A. Soukupová*
- *Ing. M. Škoula*
- *Ing. Š. Pavlík*
- *Mgr. E. Sevelková*
- *Mgr. Lucie Kerndlová*
- *Mgr. I. Harmadyová*
- *Ing. P. Vlček*

Uvnitř tohoto vydání:

Projekt Mladí tvůrci	1
Úspěšná soutěž CO – Hackathon	2
Charitativní akce spojené s výukou	2
Konverzační soutěž v anglickém jazyce	3
Exkurze do firmy Streicher	4
„Oprášená“ exkurze do Černobylu a její prezentace v rámci projektu Šablony	4
Navazující seriál na Rumunsko – díl 4.	5

Úspěšná soutěž CO – Hackathon

Štěpán Pavlík

Dne 9.12. – 10.12. 2022 proběhla soutěž středních odborných škol v programování. Jedno z našich družstev obsadilo výborné 3. místo a jeho členové obdrželi nabídku další možné spolupráce.

Soutěž se konala v aule SPŠE Plzeň, Koterovská 85, pod záštitou firem RTsoft s.r.o. a SIT Port Plzeň, neziskové organizace Správy technologií města Plzeň, SPŠE Plzeň poskytla prostory a zázemí pro soutěž. Naši školu reprezentovalo 9 žáků ze třídy 1MEA, jmenovitě: Kalný Fr., Vondráček Šimon, Koželuh Jakub, Nevečeřal Fr. = 1. družstvo „Bageťáci“, dále Malák Zdeněk, Mráček Jiří, Rychlý Martin, Rychlý Marek, Rychlý Michal = 2.družstvo „Rychlí“.

Co je to Hackathon?

Hackathon vznikl spojením slov hack a maraton, přičemž hack označuje činnost spojenou se zkoumáním limitů nebo možností programovatelných systémů a maraton dlouhou, vytrvalostně náročnou činnost. Z názvu vyplývá, že hlavní smysl hackathonu (někdy hack day, hackfest, codefest), je snaha o nalezení inovativního řešení a nového pohledu na věc. V praxi se tak sejde parta lidí, která se na předem určený čas zavře do jedné místnosti a nepřetržitě pracuje na společném projektu.

Ve své podstatě se jedná o myšlenkový maraton, jehož produktem obvykle bývají zajímavé nápady a nasměrování jejich možné realizace. Hackathon se však nezabývá jen programováním, mimo vývojářů se ho

účastní také grafici, analytikové či projektoví manažeři, kteří do celého projektu přinášejí zcela nový pohled.

Kombinují se tak poznatky a dovednosti technického i netechnického světa, jež mohou ve výsledku přinést zajímavý a neotřelý produkt.

Soutěž se konala pro střední školy prvním rokem a naši žáci, kteří se rozdělili na dva týmy, si poté zvolili dvě různá zadání z pěti možných: Bageťáci Dostupnou Plzeň a Rychlí S komunikací to jde lépe. Ve večerních pátečních hodinách proběhla první „prezentace“ představ prací. Zde žáci stručně zhodnotili dosavadní koncept úkolů a reagovali na dotazy ze strany zadavatelů (hodnotící komise). Musím ocenit jejich snahu prezentovat své představy veřejně. Dále pak i někteří celou noc pokračovali, stále bylo co zlepšovat.

Žáci si mohli vyzkoušet, co je to pracovat dle zadání „tady a teď“, co je to pracovat v týmu, kde jsou rozdělené kompetence, každý umí trochu něco jiného, kde se hledá společně ta nejlepší varianta, zvažují se její výhody, nevýhody, výsledek se nakonec ještě také záhy prezentuje, žáci se vyzkoušeli, co je to spoléhat se na vlastní síly, úsudek, znalosti a dovednosti, překonávali i možnou únavu, která se jistě také dostavovala, soutěžilo se v pátek do pozdních večerních hodin a ještě i v sobotu, poděkování zaslouží i rodiče soutěžících žáků za jejich podporu. Toto vše dokázalo zvládnout 9 žáků ze třídy 1MEA - děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

2. družstvo „Rychlí“ se navíc ještě umístilo se svým projektem „S komunikací to jde lépe“ na 3. místě v celkovém hodnocení. A pokud by měli umístění žáci do budoucna zájem, byla jim nabídnuta další možná spolupráce v rámci zvoleného zadání.

Charitativní akce spojené s výukou

Eva Sevelková

Ve dnech 5. - 8. 12. se v naší škole uskutečnila předvánoční dobročinná sbírka, jejíž výtěžek byl určen Nadaci pro transplantace kostní dřeně. Organizace sbírky byla svěřena do rukou třídy 2SCB. Dne 15. 12. 2022 se uskutečnila vánoční prodejní výstava, na které si studenti a učitelé mohli koupit krásné výrobky vytvořené klienty ze stacionáře Človíček.

Spolupráce naší školy s Nadací pro transplantace kostní dřeně – finanční sbírka, blok přednášek pro studenty

O pořádání sbírky jsme studenty školy informovali prostřednictvím informačních plakátů, které jsme umístili po škole. Každý, kdo se roz-

hodl přispět, od nás dostal informační brožuru o darování kostní dřeně.

Celkem se nám podařilo za čtyři dny konání sbírkové akce vybrat neuvěřitelných 15 700 Kč. Finanční obnos bude použit na odběry kostní dřeně. Všem studentům i učitelům, kteří se do finanční sbírky zapojili, bychom touto cestou chtěli poděkovat, že přispěli na takto prospěšnou

záležitost.

Následně se v pátek 9. 12. uskutečnily dvě dvouhodinové přednášky zaměřené na darování krve a na darování kostní dřeně. O této problematice přednášely pracovnice fakultní nemocnice v Plzni. Probrány byly mimo jiné i možnosti darování kostní dřeně, celý průběh transplantace i popis registru dárců. Rovněž bylo hovořeno o příbězích lidí, kteří se rozhodli kostní dřeň darovat. Se svým dojem-

ným příběhem se nám svěřil Petr Pinker – jeden z dárců kostní dřeně, který svým rozhodnutím darovat zachránil před třemi lety lidský život.

Přednášek se účastnili žáci 4. ročníků, kteří se po jejím skončení mohli sami přihlásit do registru dárců. Několik studentek tak i rovnou učinilo.

Domníváme se, že nejenom za sebe, ale i za celou naši třídu můžeme říci, že nám bylo ctí podílet se na takto prospěšné akci, která doufáme, přispěla k šíření osvěty o potřebě darování kostní dřeně a krve.

Za třídu 2SCB členové organizačního týmu: Dorota Fenclová, Valerie Kapounová, Kateřina Laštovková, Vít Mahdalík, Oliberiusová Denisa, Valerie Turečková.

Vánoční prodejní výstava ve spolupráci se stacionářem Človíček

Prodejní výstavu organizovala

třída 2SCA ve spolupráci se zaměstnanci a klienty daného zařízení. Za prodané výrobky se podařilo utržit 8 620 korun. Vybrané peníze budou použity k další podpoře výtvarných aktivit klientů stacionáře. Všem, kteří si výrobky zakoupili, bychom chtěli velmi poděkovat.

Vyjma samotné prodejní výstavy měly studentky pro klienty stacionáře připravené různé volnočasové aktivity. Jednou z aktivit bylo zdobení perníčků. Další z aktivit bylo vyrábění šperků. Lidé ze Človíčka si zde mohli vyrobit šperky pomocí drátku a korálků, například náramek nebo přívěšek na klíče. Třetí aktivita bylo vyrábění přáníček. Klienti si mohli ozdobit přáníčko a napsat do něj nějaký vzkaz Poslední aktivita bylo vystřihování

vloček. Klienti si z papíru vystřihovali vločky, které mohou následně posloužit třeba k výzdobě oken stacionáře Človíček. V pozadí hrály vánoční koledy nebo jiné písničky. Pouštění písniček se ujal jeden z klientů zařízení.

Se všemi aktivitami pomáhaly studentky 2SCA.

Studentky a klienti stacionáře si následně také společně zacvičili v naší školní tělocvičně. Z možnosti sportovního vyžití byli lidé ze Človíčka velmi nadšeni.

Domníváme se, že za celou naši třídu můžeme uvést, že si celou akci užili jak klienti, tak také všechny studentky ze třídy 2SCA.

Ještě jednou bychom za organizační tým chtěli poděkovat všem, kteří nákupem výrobků přispěli k podpoře volnočasových aktivit klientů stacionáře Človíček.

Za třídu 2SCA členové organizačního týmu – Barbora Benešová, Natálie Bláhová, Nella Bradová, Kristýna Dvořáková, Šárka Filipová, Zuzana Kuchariková.

Konverzační soutěž v anglickém jazyce

Lucie Kerndlová

Dne 8. 12. 2022 proběhlo školní kolo Konverzační soutěže v anglickém jazyce. Celkem 36 žáků se utkalo o postup do okresního kola.

Po poslechu a samostatném projevu v anglickém jazyce postoupilo do třetího kola 6 nejlepších, kteří předvedli své konverzační schopnosti ve dvojicích. Blahopřejeme vítězi Tomášovi Zíkovi, žákyni Evelíně Špačko-

vé, která obsadila druhé místo, a žákyni Andree Brychtové ke krásnému třetímu místu. Následné okresní kolo proběhne v březnu.

Exkurze do firmy Streicher

Ivana Harmadyová

Zajímavou exkurzi do firmy Streicher v německém Deggendorfu podnikli žáci tříd 2ME a 2STB ve čtvrtek 8. 12. 2022. V areálu firmy Streicher byli nejprve seznámeni s historií i současností firmy a poté následovala prohlídka výrobních hal firmy, při níž měli žáci možnost skloubit teoretické znalosti z oblasti strojírenství a mechatroniky s praxí.

Žáci zároveň uplatnili své jazykové dovednosti anglického jazyka, zejména odbornou slovní zásobu, když s pracovníky firmy diskutovali o představované výrobě.

Exkurzi pak žáci zakončili prohlídkou vánočně vyzdobeného centra Deggendorfu.

Celá akce byla příjemným spojením teoretické a praktické odborné výuky s jazykovým vzděláváním.

„Oprášená" exkurze do Černobylu a její prezentace v rámci projektu Šablony

Petr Vlček

V roce 2013 mě oslovil tehdejší premiant oboru Strojírenství naší školy Karel Nekut, který věděl, že mám zkušenosti s cestami na Ukrajinu. Požádal mě, zda bych nevěděl o někom, kdo by mu pomohl se do Černobylu podívat. Slovo dalo slovo a za půl roku od jeho prosby jsme jeli v lehátkovém vlaku do Košic, odkud jsme se s dalšími přestupy přes Čop a Lvov za neuvěřitelnou dobu cca 36 hodin dostali do Kyjeva. Z hlavního města jsme pak měli za další dva dny zarezervovanou exkurzi do uzavřené zóny havarované elektrárny Černobyl.

Z této návštěvy vznikla společná prezentace zážitků a fotografií.

Prezentace také jedinkrát proběhla na naší škole v říjnu roku 2013 (za účasti Karla Nekuta) v rámci projektu Automatizace výrobních procesů ve strojírenství a řemeslech, který na naší škole tehdy probíhal. O akci byl veliký zájem. Ostatně zájem o prezentaci těchto zážitků trvá dodnes – například úspěšně s ní vystupuji pravidelně na Střední průmyslové škole dopravní v Křimicích, kde informace z této poloodborné přednášky slouží jako motivační doplněk výuky v předmětu Elektrotechnika (blok výroba elektrické energie). Ale jezdím s ní příležitostně i po jiných školách. Prezentováno to bylo i na TV ZAK nebo v Českém rozhlasu Plzeň. Karel mně jako poděkování a překvapení připravil ve spolupráci s Helenou Koubkovou mikrovýstavku fotografií, která visela několik let ve druhém patře vedle hlavního schodiště. Musela ustoupit v letošním roce malování a je škoda, že nebyla tato drobná prezentace obnovena. Fotografie mám stále schované a obnova je snad jen otázkou času.

Proč se k této staré události vracím? V poslední době je na naší škole opět zájem o tyto informace a fotografie. Opět jsem byl osloven letos v září. Tentokrát skupinou žáků 2ME, kteří se se dozvěděli o akci v Křimicích. A ptali se, zda by se to nemohlo uspořádat u nás. Akce byla nabídnuta do Projektu Šablony (Alena Štědrá) a podařilo se dne 7.1 2. 2022 uskutečnit prezentaci pro žáky tříd 1MEA a 1MEB. Dle mého soudu měla akce úspěšný průběh. Tyto informace se žákům jistě budou hodit ve druhém ročníku, až v předmětu ELE narazí na blok Výroba a rozvod elektrické energie. Další prezentace proběhla v rámci projektu Šablony dne 14. 12. 2022 pro třídy 1VS a 2PL, kterým prezentace doplňuje předmět zeměpis.

Předpokládám, že proběhnou ještě další akce v rámci projektu a že se podaří obnovit i mikrovýstavka. Ještě uvedu, že na Dnu otevřených dveří každoročně v učebně 11 běží moje a Karlova prezentace jako doplňující smyčka na pozadí. A vždy tyto fotografie zaujmou a rodiče a budoucí žáci se na toto téma hodně ptají.

Černobylský reaktor pod starým betonovým sarkofágem

Na podzim roku 2014 byl nasunut ochranný sarkofág nový

Navazující seriál na Rumunsko – díl 4.: Po zaniklých obcích Šumavy

Petr Vlček

Další akci jsme uskutečnili po prázdninách. Konání akce znepříjemnilo to, že správci NP Šumava zcela zbytečně uzavřeli stěžejní úsek naší trasy: Paštěcký most – Přední Paště. Údajně kvůli výskytu suchých stromů. A tak jsme museli na poslední chvíli improvizovat a plánované trasy nahradit jinými možnostmi.

První skupina vystoupila v Hartmanicích a vydala se do jejich okolí směrem k Březníku, pod nímž se nachází několik zaniklých obcí, a možná, že i někdo navštívil skleněný oltář v kostele Dobrá Voda. Další početná skupina vystoupila v Rejštejně a vydala se na přechod Šumavy směrem na Hartmanice. Malá skupinka vystoupila v Kašperských Horách, odkud se vydala stejným směrem.

Poslední zastávkou bylo parkoviště pod Obřím hradem v Popelné. Sem vedla velmi úzká silnice z odbočky v Nicově. Cesta byla na hranici sjízdnosti našeho autobusu, dokonce jsme ani na zmíněné parkoviště nedojeli, neboť autobus na úzké cestě nevytočil prudkou zátočinu. Vytočení překážel plot těsně vedle silnice, který by zadkem mohl strhnout. Naštěstí se mohl s velkými problémy otočit asi 200 metrů od cíle. Ale v tomto místě překáželo zaparkované auto. Nedaleko byl ještě penzion s restaurací, která otevírala za hodinu. Před ním bylo uzavřené parkoviště. Takže nastala možnost dohodnout se s majitelem a otočit se tam po otevření.

Autobus zaparkoval vedle překážejícího auta. A tak jsme nechali jsme zoufalého řidiče svému osudu a vydali se na Obří hrad s tím, že se za 2 hodiny vrátím a dohodneme ten penzion. Ušli jsme asi 100 metrů a pozorujeme, že autobus se úspěšně pomalu otočil. Překážející auto odjelo asi půl hodiny po manévru. Řidič to zvládl skvěle. Klobouk dolů.

Cesta vedla ke zmíněnému parkovišti podél Losenice. Stoupali jsme po louce vzhůru ke starému údaj-

ně keltskému hradišti, ovšem je to nádherný možná i o něco starší megalit. Však si tu podle středověké pověsti šumavští obři postavili ze skal a balvanů svůj hrad.

Obří hrad—výhled

Obří hrad se nachází na strmém ostrohu vrchu s příznačným názvem Valy (1 010 m n. m.) nad osadou Popelná na Šumavě. Hradiště není na samotném vrcholu kopce, ale na skalním ostrohu o nadmořské výšce 940–980 m, který je dobře dostupný pouze z jižní strany. Ze severu a východu je ostroh obtékán říčkou Losenicí. Je to nejvýše položené pravěké hradiště v Čechách. Panuje zde horské klima – sníh se zde často udrží od října do května.

Zachovaly se zde zbytky mohutného opevnění na půdorysu 370 x 80 m s delší stranou v severojižním směru. Valy jsou dodnes patrné v předhradí i kolem hradiště samotného. Na jednom místě je dokonce zachována původní vnější zeď hradby. Jde o jednu z nejstarších dochovaných staveb na českém území.

Obří hrad

Hradby byly zbudovány z místního materiálu dostupného na nedalekých suťových polích. Vnější konstrukci valu tvořily dvě zdi z pečlivě vyskládaných (lícovaných) kamenů. Prostor mezi nimi pak byl vyplněn menšími kameny a sutí. Vzniklá hradba byla 3–4 m široká a 3–5 m vysoká. Dřevěná nástavba na hradbě není vyloučena.

Ze snáze přístupné jižní strany bylo hradiště chráněno opevněným předhradím s vyvýšeným skalním srubem na jižní straně, který patrně sloužil jako hláska. Vnitřní hradiště Obřího hradu („Akropole“) se nacházelo na severní straně návrší a kromě strmých svahů bylo chráněno ještě dvojitou kamennou hradbou. Celková plocha hradiště byla 2,6 ha, z toho 1,9 ha tvořilo předhradí, a 0,7 ha pak samo vnitřní hradiště.

Již první archeologický průzkum z počátku 20. století zde odhalil pozůstatky z doby halštatské. Později zde proběhl společný archeologický a geologický průzkum Národního muzea a Ústavu pro mechaniku hornin Akademie věd v Praze. Z naprosté absence nálezů souvisejících s osídlením se usuzuje, že hradiště nebylo trvale obydleno. Nebyly nalezeny téměř žádné předměty po jeho obyvatelích, ani po jeho stavitelích. Mezi hypotézy, kterými se tato nálezová situace vysvětluje, patří možnost, že tato pevnost sloužila jako posvátný prostor.

Ze severní části hradiště je nádherný výhled přes kamenná pole nejen do údolí říčky Losenice, ale také na centrální část Šumavy okolo Hartmanic, posvátný Vintířův Březník, pásmo Prenet – Můstek – Pancíř, hrad Kašperk a Svatobor nad Sušicí a pochopitelně hřeben Kašperk – Sedlo – Javorník (bývalý hraniční hřeben Protektorátu Čechy a Morava s jeho nejvyšší horou Javorníkem). Pod hradištěm je obrovské kamenné moře.

Vrátili jsme se stejnou cestou k autobusu a pro jistotu jsme jeli se šoférem až na křižovatku do Nicova, neboť se lehce mohlo stát, že proti pojede dřevařské auto a nastane velký problém. Ono by stačilo potkat auto osobní. Míjeli bychom se těžko. Vystoupili jsme v Nicově a vrátili se zpět asi 2 kilometry. Na silnici byly ještě patrné stopy pneumatik našeho autobusu, z nichž bylo patrné, že autobus zabral celou silnici bez rezervy.

Z naší úzké silničky jsme odbočili na rozcestí pod Studencem. Malá vesnička zůstala asi kilometr v kopci nad námi. Pokračovali jsme Klostermanovou cestou mezi Suchým vrchem a hřebenem Kašperk – Sedlo – Javorník. Asi za dva kilometry jsme přišli do bývalé obce Milov.

Obec Mílov (něm. Millau, někdy uváděná také jako Müllau či Milau) již zaniklé osídlení typické horské šumavské vsi. Dnes je na místě původní obce pamětní deska s českoněmeckým nápisem na upravených základech původní vesnické kaple. Kaple se zánikem osídlení byla v roce 1954 odstraněna. Pro srovnání: V roce 1910-1921 tu bylo 17 domů se 131 obyvateli. Po odsunu v roce 1950 tu zbyl jeden dům a v něm žila jedna rodina (4 lidé). Když obyvatelé zestárli a odešli, vez zanikla.

Pokračovali jsme k Mlýnu na Rybníce do centrální části bývalého hornického území Kašperských hor –

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara, Plzeň
Klatovská 109
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice
Fax: 371 510 825 - sekretariát
E-mailové adresy: viz web - Kontakty

www.spstrplz.cz

údolí Zlatého potoka. Jak název napovídá, těžilo se tu zejména zlato. Prosakují zprávy o budoucí obnově těžby zahraniční firmou, které bylo území v tajném jednání prodáno státem. V současné době se tu nachází několik historických štol a prochází okolo nich naučná stezka. V jedné u nich je Muzeum seismometrie s nezjistitelnou otevírací dobou.

Stoupáme silničkou do Kašperských Hor pod Liščí vrch, kde je nevelký lyžařský areál. V Kašperských Horách ochutnáváme pivo v místním minipivovaru a pak se vydáváme na hrad Kašperk. Za chvíli začíná prohlídka a tak vzpomínám na dobu asi před 25 lety, kdy jsem hrad navštívil v rámci přednáškového turné mých cest po světě a kdy jsem zapadl autem těsně pod hradem pod lesní silnici. Druhý den nám kastelán (mně a brigádníkům) otevřel nepřístupnou západní věž a my jsme snídali na krakorcích trčících z věže při východu slunce… Dnes už bych si na něj nedokázal sednout.

Střežit zemskou hranici s Bavorskem, ochránit významné naleziště zlata a zabezpečit důležitou obchodní trasu tzv. Zlaté stezky. To jsou tři důvody, které vedly římského císaře a českého krále Karla IV. v roce 1356 k vybudování hradu Kašperk na severovýchodním výběžku kopce Ždánova. Obdélný palác a na něj napojené obytné věže představují samostatné hradní jádro, které je obehnáno souvislým opevněním. Na hradní jádro se napojuje i hradní nádvoří, sloužící jako hospodářské zázemí. Tato podoba hradu z druhé poloviny 14. století byla ještě upravována různými přestavbami, především v průběhu století následujícího.

Ač hrad královský, byl Kašperk spravován šlechtou a ne královskou komorou. Králové hrad i s přilehlým panstvím pronajímali tzv. zástavním držitelům, pochopitelně věrným koruně. Držitelé hrad spravovali, udržovali, nebo zde vykonávali právo popravce, které získávali i s hradem.

Ze zástavních držitelů jmenujme alespoň ty důležité nebo zajímavé. Například od roku 1411 to byl královský mincmistr Petr Zmrzlík ze Svojšína a Orlíka a jeho synové, horliví stoupenci kalicha, což byl také důvod, proč se hrad vyhnul pustošivému obléhání husitských vojsk. Mezi zástavní držitele se zapsal i mocný šlechtic Zdeněk ze Štenberka, který se zasloužil o rozšíření hradního opevnění o předsunutou pevnůstku, tzv. Pustý hrádek. To, aby hrad obstál při případném obléhání vojsky krále Jiřího z Poděbrad, proti kterému Zdeněk vedl povstání, ačkoliv sám Jiřímu jako první český šlechtic složil slib věrnosti. Naopak svému králi byl mnohem věrnější jeden z posledních držitelů hradu, místokancléř a tajemník Ferdinanda I., slezský rytíř Jiří z Lokšan. V roce 1547 mu Kašperk posloužil jako opěrný bod při úspěšném potlačování prvního stavovského povstání v Prácheňském kraji.

Tímto vším hrad naplnil svou úlohu v českých dějinách. Později především vinou nedostatku financí rychle chátral a upadal, zatímco bylo okolní panství rozprodáváno. Dovršením tohoto procesu byl rok 1616, kdy byl již opuštěný a zchátralý hrad královskou komorou odprodán městu Kašperské Hory, v jejichž majetku hrad zůstává až dodnes.

Po prohlídce nejvýše položeného hradu u nás se stejnou cestou vracíme do Kašperských Hor k autobusu, já ještě odbočuji na Pustý hrádek, odkud je nádherný pohled nejen na Kašperk, ale i na okolní Šumavu. Ostatně krásné výhledy byly i z hradu Kašperk.

Jedeme do Hartmanic pro zbytek výpravy a pak už nás čeká jen cesta domů. A tak se náš hrdinný řidič může těšit na Fernet a pivo z místního kašperskohorského pivovaru, což jistě bude chutnat po návratu domů.

© 2022 pro školní zpravodaj

Našlapujte opatrně.
(foto JG)

Zpravodaj připravuje J. Gruber (gruber@spstrplz.cz). Za obsah příspěvků odpovídají autoři.
Toto číslo vyšlo v prosinci 2022.